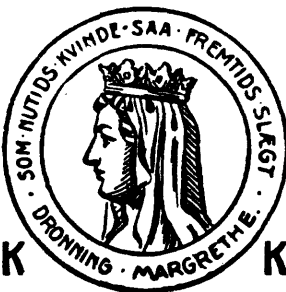

KVINDEN OG SAMFUNDET

Dansk Kvindesamfunds
Formaal er at arbejde for
Kvindes politiske
Valgret og Valgbar-
hed samt at virke til
Fremme for Kvindernes

almene Udvikling, for
deres Uddannelse til selv-
stændigt Erhverv og for
at forbedre deres Stilling
i Familie, Samfund og
Stat

UDG. AF DANSK

KVINDE-SAMFUND

28. Aarg.

30. Marts 1912.

Nr. 6

Selma Lagerlöf: Liliacronas Hem.

Forl. af Alb. Bounier, Stockholm 1911.

Det er næppe nogen Overdrivelse at sige, at ingen Bog er i Aar i den Grad blevet modtaget »med aabne Arme« som Selma Lagerlöfs lille Roman »Liliacronas Hem«. Hvad Selma Lagerlöf har været for danske Hjem, er maaske mere end nogen anden nulevende Forfatter, dansk eller fremmed. Og hun er ikke nogen ubestemt Taagefigur, hun staar for os som et lyslevende Menneske, som vi har kendt og holdt af i en hel Snes Aar — netop saa-

længe er det, siden »Gösta Berling« kom — saa — og vandt, vandt de danske Hjerter med eet Slag. Den nu verdensberømte Forfatterinde har siden den Tid skænket os mangan kær Gave — hvad har f. Eks. ikke »Niels Holgersen« været for danske Børn? — men »Gösta« har altid haft en særlig Plads i vort Hjerte. Og hver Gang hun fortæller os mere om en eller anden af de udødelige Kavallerer, om deres senere Skæbne, eller om deres Liv, før de blev »Kavallerer«, har hun et mere end almindelig opmærksomt Publikum. Denne Gang kom endda noget særligt til; det har jo været en offentlig Hemmelighed, at Liliacronas Hjem var Mårbacka, Forfatterindens eget elskede Barndomshjem; det lille Titelbillede udenpaa den svenske Udgave viser, at det nu ikke er nogen Hemmelighed længere. Er det da end ikke sine egne Forfædres romantiske Historie, hun fortæller — og det er det sikkert ikke — saa er det i hvert Fald Hjemmet og dets Omgivelser, der beskrives.

Og netop dette er sikkert Bogens egentlige Hensigt. Det er ikke den lille Roman i Romanen, der har ligget Forfatterinden mest paa Hjerte; det er Milieuet — det gamle Hjem paa Landet med den gam-